

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2021
02.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Палића и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Здјелара, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 1.К. бр. 124/20 од 17.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 925/20 од 19.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Палића, адвоката Марка Здјелара, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 1.К. бр. 124/20 од 17.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 925/20 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 1.К. бр. 124/20 од 17.07.2020. године, окривљени Горан Палић је заједно са окривљеном АА оглашен кривим да су као саизвршиоци починили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика. Окривљени Горан Палић је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 1 месец у коју се урачунава време које је провео у притвору, почев од 05.01.2020. године када је лишен слободе па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција и изречена му је и мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршити у Специјалној затворској болници у Београду и трајаће све док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, а време проведено у установи за лечење окривљеном ће се урачунати у казну затвора. Истом пресудом окривљени је ослобођен дужности да сноси трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 925/20 од 19.11.2020. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, жалба браниоца окривљеног Горана Палића, адвоката Марка Здјелара и жалба браниоца окривљене АА, адвоката Биљане Зарић и пресуда Трећег основног суда у Београду 1.К. бр. 124/20 од 17.07.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Горана Палића, адвокат Марко Здјелар, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреде закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд утврди повреду закона, усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Палића је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која се огледа у томе да се правноснажне пресуде заснивају на незаконито прибављеном доказу, односно на снимку са ЦД-а који је достављен полицији, а прибављен је супротно одредби члана 152. став 3. ЗКП која уређује доказну радњу претресања уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају електронски записи.

Идентичне наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 4 став 3 дао јасне и довољне разлоге за свој закључак да се не ради о незаконитом доказу, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује. Осим тога, сам снимак са безбедносне камере емитован је на главном претресу одржаном 24.12.2019. године, где су странке имале могућност да приговоре на аутентичност снимка или евентуално начин његовог прибављања што нису учинили, па су наводи из захтева којима се истиче да се ради о незаконито прибављеном доказу оцењени као неосновани.

Даље у поднетом захтеву бранилац указује и на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је по наводима браниоца извршена погрешна правна квалификација кривичног дела. Наиме, окривљеном је стављено на терет да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика (КЗ), иако је прибављена имовинска корист у износу од 3.000,00 динара, па се по наводима браниоца евидентно ради о кривичном делу ситна крађа из члана 210. КЗ где јавни тужилац нема активну легитимацију да кривично гони окривљеног. У прилог чињенице да није правилно утврђена висина прибављене имовинске користи, бранилац

оспорава налаз и мишљење вештака који је приликом примене погрешног метода обрачуна у вештачењу допринео погрешној чињеничној и правној квалификацији кривичног дела.

Изнете наводе, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, јер и ове наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног је истицао и у жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао је јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом (страна 4 став 2 другостепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу члана 491. став 2. ЗКП и на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**